

ספר
שעורי רבי שלמה

שעורים וחידושים סמודינו הגאון הצדיק
רבי שלמה היימן זצ"ל
בעל חידושי רבי שלמה

הם שיטת אהל תורה בברוקלין, ראש השיטה, שיטת רמב"ם בילא
שיטת מהרש"א תורה ודעת בויז'ניץ

על סדר נשים, ניקוח,
מסכת חולין ועוד

עורך ומסודר
דובב מסתבי הלמודי רבינו
שיטת מהרש"א תורה ודעת אדר"ב
וסקנת מהלמודי רבינו שיטת רמב"ם בילא

ליקווד
שנת תשמ"ז

דברים אחרים

זה היום ימלו וישמחו לומר ושמלי תורה זו בכל אתר ואתר, יום בו זכינו לחופת הספר הנכבד הזה "שיעורי רבי שלמה" אוצר כלום מלא חדש מתורתו המאירה של אתר המיוחד מראשי הישיבות ומעמיקי השקפת תורה מן רבנו הגאון רבי שלמה חיטין זצוק"ל. תורתו של רבנו חבה ויחיה נודעת לה בעולם הישיבות והיא הנרת לכל כל הזני התורה כקטן כגדול, מבני תרביצא ועד רישי מחיבתא. הידועו חסודותיו סיבדון ככולתו בי מדישא, מולם מאירים ושמחים, כיושרם כעוסקם כיופים, ודביו הם צמאי דסרי תאבי תורתו האומרים מי יראנו טוב, ומי ישקנו מים חיים מבארז ונשהח לריה, ויארו עינו ממאור תורתו. שנה נדה השם מאר כפינו, על כי נוכל להיות צמאנם ולהשביע נפשם בנחמנות אור חדש מחידושי רבנו אשר לא ראו אור עדת, וזכינו, אתר עמל רב, לסדרם ולהרצאם לאור בספר הזה אשר שטני לפניכם חיים.

הספר כולו מכוס ורישימת של תלמידי רבנו זצוק"ל שישבו לפניו ושמונו את חכמתו, הובם מאשר קבלו מבני בישיבת תורה ודעת באר"י, ומקצת השעורים הם ממה שנאמרו בישיבת רמב"ל אשר בוורלנא. בחיל ורעדה נגענו לעבודה הקודש, ויראת גדולת רבנו זצוק"ל לא נשה סגור עינו, הודנו שיצאו הרבנים מתוקנים וראויים לנבדו של רבנו עד מקום שידעו מגעת. הוצאת הספר עלה לנו בקושי רב ובעבודה מתמדת אשר אומת שנים, החל מליקוט השעורים מירי תלמידים רבים, אשר איש וסגנו, וכולה בשיחתם וסידורם בסדר הנון ודארי. היו לפנינו רשימת שונת של טעור אתר משל התלמידים שאינם, לא ראו זה כדאי זה, והוצרכנו לחרוץ מקטעי דבריהם ולקשור חבל כחבל ולצרף ניטה כניטה, ולצלול במים עמוקים למען טבל לדלות מתובם את החרוץ והמלחון ביותר להנעלת הבנת הענין לאטורי. יש אשר אחרי שסיימו ענין או אפילו מסכת שליטה, הגיע ליריט רשימה חדשה מתלמיד אחר, ולא טעננו מלעבור על כל הענין מחדש ולענות ולהוסיף ולהרצוא יען טפני חדש אם ראיתו לנכון. בכל משך זמן עבודתנו הקדושה הזאת לא התנעלנו ולא חסכנו מאומה מדון ואין כדי שיחברו ויתלבנו הרבנים עד קץ יכולתנו, ובפרט יען כי תורה רבנו ידועת היא ביחידותה כנקיות דבריה ובהידותה כפולת נקידה, ואיכותה טבל ונראה ככלל את הקודש בדברים חלקיים חסרי חוכן ומבולבלו פגנון.

אולם על אף שתיקנו והגחנו הרבה לא חסננו לפנות לבגרי מהמטבע שטבע התלמיד הכותב עד שילבטו הדברים פנים חדשה לכלי היטר, למען לא יהיו הדברים כמסופים מפה שלישי, כי סוף סוף אינו דומה שונה פרק מתלמידי רבנו לשונה פרק מתלמיד תלמידו. ומהו הטעם הנחט את עיקר צורת הורף דברי התלמיד וסגנונו כשזיה. והנה אף אחרי כל הטוות ששרחו בהשוואות המחכים ובעמל הברור והצרוף והעריכה, לא ראינו בזה די לעאת ידי חובנו הקדוש הזה, עד ששלחתי העתקות מהכתבים שערכנו לירי רבים מהבני התורה וראשי הישיבות, ומחובם תלמידי רבנו הגדולים, וכן לירי אבדנים חסודים שעברו על המחכים ובחנם, ודבריהם מצאו חן בעיני מולם וגם הוסיפו תורות ותוקנים חשובים. ומכל המלאכה הזאת אשר טיחנו ויגענו, זכינו ויצא הספר הזה על צד חיות ראוי ומחודד כאשר עיניכם רואות היום.

שעורי רבי שלמה

יבמות

פרק חמש עשרה נשים

סימן א

בענין כל שאינו עולה ליבום אינו עולה לחליצה

במרתג' דריש מלפנין תנן, חמש עשרה נשים
סימחה לרחיקין וכו'. ומשמיה' גרש
יבמה הכי קריש' החי' לקח' י' גי' דריש לטוב,
אח' לא תני ט' עשרה נשים, והייט ערוה אשת אים,
ומנן כנסתה הנהי' שנישה בעלה גי' ט' אלא תנשא
לרחיקין והלכה תשאל לשתמן אחי, והת' ונפלה לפני
הזקן. והדין הרש"י' דודאי אן פוטרת נדה, האשה
ערוה גמורה כלות אשה. והמק' הרש"י' וי"ל,
והמבט' ל' דאשיל' היא עתה הלכה, ואן אחי קרית
הו כל אשה עולה ליבום אשה עולה לחליצה, דכונש'ם
לא ק' חיי' קרית, אלא לרחיקין אלא בחיבור ערוה,
אלו כו' שאשור דבר אחר גרש לא להאמר דהיינו
הוא, הלכה לפני' שאינה מתיבמת. וכי'ת' חלה
לגרוי, דהיי' ו' מודרת הוא' מיבמה נהי' בעלה,
התן לקחן קיי' גי' ב', כותף אחי' להט' לה, וכו' ו'
איש עולה ליבום דבר חורה, דקיי'ט' עליה כלא' ועשה
לעשי' עולה לחליצה חשים סוכר אחר גרש לא

והקישו האחרים (בש"י' ע"ו מיט' ושלש
הי"ל, וכת' חל' ס' קס"ה ס"ג), הו
חלה ליב' חתן דודתה הנהי' הו חת' אן חת'ם
חשים דדבר אחר גרש לה, אלא דהיא כול' חיי' ל'ו
ועשה דחליצה, כמבאר לקחן גמ' כ' גי'ל, דאף
דאמרין דכל שאינו עולה ליבום אינו עולה לחליצה,
היי' חיה קרית לחליצה הקרית דעולה יבמה
בשורה, י' ק' יבמה אשת עולה לחליצה ואינה עולה
ליבום, וכו' אף אלוה' ק' היבוס'ן דאשורה כלא'
ועשה, דהיי' חשים דדבר אחר גרש לא ליב' ביבום,
אלא דהיי' אשור' אשורה, ולעשי' חליצה חתן קרית
דעולה יבמה, ובמבאר גמ' חת', דמקד'ן לה
לק' קרית נחיי' ל'ו ועשה וחשים חתפי' כו' קידושין,
וכלל' דכל שאן עולה ליבום אינו עולה לחליצה היא רק
בש"י' ג' חל' חתפי' כו' קידושין, ואי' ח' דחליצה לענין
טודת הנהי' דחליצה, ל'ו' סוכר דוק' בטודת, אלא
דהיא כול' חיי' ל'ו ועשה דחליצה מתיבמת דקרית,
וחשים חתפי' כו' קידושין, חש"י' חל' לענין בעלה
ליב' עכ"ל